

han ikke rigtig kan døde sig. Der er et Spørgsmaal, som for Mange af os altid har spillet en stor Rolle i vor Omtale af det Patriotiske, nemlig Spørgsmaalet om det danske Sønderjylland, og her kom Folkethingmanden fra Horsens (Bajer), idet han vilde give det ærede Medlem fra Esbjerg Medhold, ogsaa ind paa, hvad der blev sagt paa de forskjellige Steder, paa Spørgsmaalet om f. Ex. at vinde det danske Sønderjylland tilbage. Jeg tror, at det meget vel kan omtales i Forbindelse med denne Sag. Man behøver ikke, fordi man nærer Forhaabninger i Retning af, at hvad der er dansk og vil være dansk, en Gang i Tiden skal være saa lykkelig at komme til at leve sammen, at nære Revanchetanker lige overfor Tydskland eller at agitere for, at vi skulle gjøre Noget i Retning af, at paaføre Tydskland Revanchekrig. Det er to helt forskellige Spørgsmaal. Vi have saa ofte hørt Tale om for, at der kunde tænkes den Løsning for vore Forhaabningers Bedkommende i den Henseende, at vi ad fredelig Vej kunde naae at se vore Nasters Maal opfyldte. Vi som nu vil have Kjøbenhavns Befæstning gennemført, have hentet vore Løstiver til at naae dette Spørgsmaals Løsning netop fra vor Opfattelse af denne Sag, fordi vi mene, derved at kunne hente Styrke til at indtage en saadan Stilling, naar de store Afgjørelser komme, at den kan blive af Betydning. Men, mine Herrer, naar man saa vil bebrejde Andre deres Udtryk, saa har jeg, der har staaet Højskolebevægelsen nær her i Landet, og fremdeles mener at gjøre det, saa ofte været Vidne for denne Bevægelses Bedkommende til, hvorledes man synger og taler med de Unge, som man paavirer paa Skolerne, og jeg vil nødig have, at man skal komme bort derved, om man end skulde komme bort fra at bruge saadanne Udtryk, der give Plads for en saadan Tale som den, vi hørte i Gaar fra det ærede Medlem fra Esbjerg (Bluhme). Jeg tror meget godt, at vi vedblivende vil kunne synge at: „Sønderjylland vundet er Kampens Maal“, saaledes som det lyder. Der er ogsaa en anden Digter som i saa Henseende ligeledes har skrevet en Sang, som endnu findes i alle Udgaver af Sangbøger, de findes saa godt som paa alle Højskoler her i Landet. Det er Hostrup (Udbrydelse af Bernsten), det ærede Medlem for Alsens minder mig om, at jeg har advaret imod Sang. Jeg kan forstikke det ærede Medlem om, at jeg skal ikke synge. Det, at han engang har sunget for i Hørbudalget, giver ikke mig Anledning til at synge her i Salen.

Formanden (Høgskro): Disse Udbrydelser ere kun lidet ønskelige.

Dinesen: Den Digter jeg her sigter til gaar saa vidt, at han, idet han mener, at Lykkeren har haanet os ved, hvad han har gjort imod os, siger: „Nuvel, han vort Sjendskab skal kjende“. Det regner jeg for at høre til de stærke Udtalelser, som der kunde være Anledning til at komme bort fra. Men for at blive ved den Ytring, som blev brugt af det ærede Medlem fra Esbjerg, der, om den Agitation her i Landet som gaar i modsat Retning af den, hvori han ønsker der skal agiteres, sagde, at den gif ud paa at agitere for en Revanchekrig mod Tydskland, saa maa jeg som sagt nedlægge en bestemt Indsigelse imod hans Berettigelse til at tale saaledes, og jeg maa kræve, at den der bruger en saadan Tale skal føre Beviser for sin Paastand. Den Tale han har ført er ikke sand, og den vilde nærmest ligne en Sigelse imod os af en saadan Art, at vi ikke skjønne rettere, end at vi kunne være berettigede til at svare ham her, at det er Forræderi af ham, at bære en saadan Tale frem her i Salen, og jeg havde ventet i Gaar, at den ærede Formand havde paataalt denne Ytring.

Formanden (Høgskro): Dette er for stærk en Betegnelse, til at den tør bruges, og de Ytringer, som kaldt fra det ærede Medlem fra Esbjerg, have heller ikke kunnet give nogen Grund til at fremkomme dermed.

Klein: Det er med en vis Undseelse jeg tager Ordet, ikke just fordi jeg ikke er i Besiddelse af nogen særdeles Sagkundskab, men væsentlig fordi jeg maa bekjende at jeg, vel sagtens i Modsetning til de Fleste af mine ærede Kolleger endnu ikke er kommen saa vidt, at jeg har min Mening fuld særdis om den Sag, der ligger for. Det er vel sagtens en Mangel hos mig, men det kan ikke nytte at skjule det; for mig staar det ikke klart hvorledes denne Sag skal afgøres. Efter min Mening er der forskjellige Sider der kan trænge til en yderligere Oplysning for man kan tage sin endelige Beslutning og naar jeg tager Ordet er det væsentlig, fordi jeg ønsker at præcisere de Spørgsmaal i Sagen, som det forekommer mig, man maa ønske yderligere belyste. Jeg veed ikke hvorvidt det er muligt under denne Sags første Behandling at fremkomme med Oplysninger angaaende de Punkter med Hensyn til hvilke